

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 43. S. Conwojo. Abbas Redonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

ges Franciæ, cum ad Bellum proficiscerentur, secum deferebant, ut eo facilius de hostibus victoriam reportarent. Ergo illi Clerici, qui Cappam portabant, Capellani vocati. Idem banc Cappam cum ceteris Reliquiis custodire adsueverant. Liber Pontificalis, S.Damasco adscriptus sæpe in hoc Walafridi opere adducitur. Ipse Abbas fuit Augiæ divitis annis septem, atque anno ætatis suæ quadragesimo tertio, salutis reparatæ octingentesimo quadragesimo nono ad superos abiit. Cognomentum latinum accepit Strabus seu Strabo, quod torvis esset oculis.

Sæculum IX.
A. C. 848.

§. XLIII.

S. Convoyo Abbas Redonensis.

Inter hæc Nomenojus, Britannia Dux, qui liberum se a Regis Caroli potestate credebat, Concilium convocavit, urgente S. Convoyone Abbate Redonensi & admonente Principem, omnes illius Provinciae Episcopos Simoniaca labe esse inquinatos, imprimis autem Subsannium Episcopum Venetiensem; denique ab iis nec ullum Presbyterum nec Diaconum, nisi pecuniam daret, ordinari. S. Convoyo Principi iram Dei denunciabat, si hos abusus, cum posset, non tolleret. Ergo cunctos illius Provinciae Episcopos & Viros doctissimos adesse jubet; cum-

vit. S. Conv.

c. 10. to. 6.

Act. B. p. 211

que

Sæculum IX. que isti ex Episcopis quæsiuissent, an ve-
A. C. 848. rum esset, quod Sacras Ordinationes ac-
 cepta pecunia venderent, responderunt,
 se nihil aliud accipere, quam dona spon-
 te oblata, quæ sibi competerent. Post-
 quam diu & ferve de disputatum, inter
 ambas partes convenit, ut duo Episcopi
 Romam proficiscerentur, & omnes dein-
 de Papæ Judicio starent. (*) Hanc Le-
 gationem in se suscipere jussi sunt Sub-
 fannius Venetiensis & Felix Curisopiten-
 sis, rogavitque Nomenoyus Convoyo-
 nem, ut se itineris socium daret, coro-
 nam auro gemmisque claram ad S. Petri
 limina deferret, & a Pontifice Corpus
 licujus ex Antecessoribus suis Papæ Mar-
 tyris peteret.

S. Convoyo in Diœcesi Venetiensi lu-
 cem primo aspexerat. Cum deinde per
 aliquot annos illius Ecclesiæ Archidiaconus

(*) Secundum Canones primo ad Archie-
 piscopum Turonensem Metropolitanum per-
 nuisset hujus causæ cognitio, sed cum ille & E-
 piscopi Britanniaë diversis subessent Regibus, ut
 aliud remedium supererat, quam ad Summi Pon-
 tificis judicium recurrere. Ita contigit, ut, cum
 sæpe litigantes se sponte subjicerent, sæpe ve-
 ria adjuncta statim Sacram Sedem adire suade-
 rent, non solum majores Ecclesiæ universalis
 Causæ, sed etiam minores promiscue ad SS. Pon-
 tificum Tribunal devolyerentur.

nus sub Episcopo Ranario fuisset, deside-
 rio solitudinis ductus quinque viros Ec-
 clesiasticos plerosque Presbyteros ejus-
 dem Diœcesis socios sibi delegit, & a quo-
 dam Dynasta, cui nomen Ratwilus, Lo-
 cum, vulgo *Roton*, qui hodie Redonum
 dicitur, anno octingentesimo trigesimo
 primo donatum obtinuit. Quidam Ere-
 micola, nomine Gerfredus, qui Floriaci
 ad Ligerim S. Benedicti Regulam ad amuf-
 sim servare didicerat, S. Convoyonem &
 Socios ipsius illa Disciplina imbuit; cum-
 que novum istud institutum a quibusdam
 hominibus, quos invidia urebat, turba-
 retur, Vir Sanctus Confratrem suum Lu-
 hemelum ad Nomenoyum Ducem, tunc
 Francis subjectum, misit ad exorandum
 præsidium. Ipse Dux ad Monasterium
 se contulit, eique nomine Ludovici pii
 Imperatoris agros donavit, qui eodem
 anno octingentesimo trigesimo quarto
 hanc donationem confirmavit, & aliqua
 alia munifice addidit. Ex quo autem fa-
 vor Principis hoc Monasterium S. Salva-
 toris Redonense adjuvit, mirum in mo-
 dum florere cœpit, ibique permulta mi-
 racula patrata, quibus & istud adnume-
 ratur: Homo quidam cœcus, cui nomen
 Coslinus, patria Pictaviensis, postquam
 recuperandi visus causa complura loca
 Sacra adiisset, in somnio admonetur, ut
 Redonum confugeret. Ubi illo perve-
 nit

Sæculum IX.
 A. C. 848.

Sæculum IX. nit coram S. Convoyone in terra prostra-
A. C. 848. tus ait: *Sancte Presbyter, miserere mei,*
& redde mihi oculorum usum, quem jam
ante multum temporis amisi. Vir San-
 ctus, postquam diu vocem tenuisset, di-
 xit. *Tace, frater mi! meum non est ca-*
cis lumen reddere. Illo autem efficitur
 deprecari non cessante, jussit S. Abbas, ut
 ad hospitium pauperum deduceretur.
 Mox ad Ecclesiam S. Salvatoris delatus,
 convocatis omnibus illius Monasterii
 Presbyteris, ait: *Ite celeriter, Sacris ves-*
tibus induimini, & Deo Sacrificium of-
ferte. Iplis mandata peragentibus, di-
 xit deinde Abbas ad Monachum sibi mi-
 nistrantem, qui hanc historiam scripsit,
affer cito labrum æneum, in quo Presby-
teri peracto Sacrificio manus lavant. Et
 postquam manus abluissent, ait: *Defer*
hanc aquam ad cæcum, lavet oculos & fa-
ciem. Tu vero dic ei: *fiat tibi secundum*
fidem tuam. Cum igitur cæcus hac aqua
 se lavisset, exiit ex oculis & naribus ejus
 sanguis, quo tota facies perfusa, & con-
 festim visu recepto Deum laudans tres
 quatuorve dies in Monasterio versatus est.

§. XLIV.

Novi Episcopatus in Britannia.

Ubi S. Convoyo cum duobus Episcopis
 Romam pervenit, Leo Papa, convo-
 cata Synodo, illos quoque adesse jussit.
 Cum